

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

Inatsisartut vedtog på forårssamlingen 2016 inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges senest til EM2017 at fremsætte forslag til ændring af § 6, stk. 3, i landstingsloven om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland, således at arbejdsgivere, som søger tilladelse til ansættelse eller anvendelse af udefrakommende arbejdskraft ikke længere automatisk opnår tilladelse efter 14 dage, i tilfælde hvor kommunen ikke har truffet afgørelse inden da.

Forslaget implementerer denne beslutning.

2. Hovedpunkter i forslaget

Forslaget ændrer § 6, stk. 3, således at tilladelse til ansættelse af udefrakommende arbejdskraft ikke længere betragtes som givet, hvis der ikke er truffet afgørelse inden 14 dage efter ansøgnings indgivelse. I stedet skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse inden 14 dage efter indgivelse af ansøgning om udefrakommende arbejdskraft, med mindre at kommunalbestyrelsen finder, at der er behov for at indhente yderligere oplysninger eller dokumentation.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I landstinglov nr. 27 af 30. oktober 1992 om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland, som ændret ved inatsisartutlov nr. 27 af 9. december 2015 og inatsisartutlov nr. 23 af 28. november 2016, foretages følgende ændring:
<i>Stk. 3.</i> Tilladelse kan betragtes som givet, såfremt ansøgeren ikke har modtaget anden meddelelse inden 14 dage efter ansøgningens indgivelse, jf. dog § 5a.	1. ” <i>Stk. 3.</i> Afgørelse efter stk. 1 skal træffes inden 14 dage efter modtagelse af ansøgning, jf. dog § 5a. Finder kommunalbestyrelsen ikke, at ansøgningen udgør et tilstrækkeligt grundlag for at træffe afgørelse, kan kommunalbestyrelsen dog anmode ansøger om at fremkomme med yderligere oplysning-

	ger eller dokumentation. I dette tilfælde afbrydes afgørelsesfristen, indtil de fornødne oplysninger og den fornødne dokumentation foreligger. Kommunalbestyrelsen skal herefter træffe afgørelse inden 14 dage.”
	§ 2
	Inatsisartutloven træder i kraft 1. januar 2018.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Ændringen forventes ikke at have særlige konsekvenser for det offentlige. Kommunalbestyrelsen skulle også tidligere behandle ansøgninger om udefrakommende arbejdskraft inden for en periode på 14 dage fra ansøgningstidspunktet. I forhold til, at ansøger skal foretage opslag i jobportalen i minimum 14 dage og at det herefter er muligt at matche ledige med disse opslag, forventes sagsbehandlingen i kommunerne at kunne foretages inden for de 14 dage.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at have særlige konsekvenser for erhvervslivet, da sagsbehandlingstiden som udgangspunkt ikke burde blive forlænget. Det forhold, at en tilladelse ikke længere kan anses som værende givet, såfremt der ikke er truffet afgørelse inden 14 dage burde alene forlænge sagsbehandlingstiden i de få tilfælde, hvor der kan være behov for at indhente yderligere oplysninger.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget har ingen konsekvenser for miljø, natur eller folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ingen andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer mv.

Forslaget har i perioden 12. april 2017 til 10. maj 2017 været i høring hos følgende: Grønlands Erhverv(GE), NUSUKA, SIK, KANUKOKA, Kommuneqarfik Sermersooq Qaasuitsup Kommunua, Qeqqata Kommunua, Kommune Kujalleq og samtlige departementer i selvstyret.

Forslaget har ligeledes i samme periode været lagt ud på selvstyrets høringsportal.

Der er modtaget høringsvar fra følgende: SIK, GE, Kommuneqarfik Sermersooq, KANUKOKA, Departementet for Natur og Miljø, Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke, Departementet for Råstoffer og Departementet for Finansier og Skatter.

Alle høringsvar er i deres helhed medsendt til det behandlende udvalg i Inatsisartut.

I det følgende behandles høringsvarene og de forslag til ændringer, der er indkommet under høringen. Det bemærkes, at høringsvarene, som er anført i kursiv, kun er gengivet i hovedtræk på baggrund af en foretaget væsentlighedsvurdering.

Departementet for Natur og Miljø, Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke og Departementet for Råstoffer har ingen bemærkninger til forslaget.

SIK støtter op om intentionerne i forslaget. SIK bemærker, at der bør angives, hvad konsekvensen er, såfremt kommunen ikke har truffet afgørelse inden for 14 dage. SIK foreslår, at bestemmelsen kunne ændres, således at hvis ansøger ikke har modtaget afgørelse inden 1 måned efter ansøgning indgivelse, betragtes dette som et afslag.

Da flere høringsvar har angivet, at man savner en konsekvens såfremt kommunalbestyrelsen ikke har truffet afgørelse inden for 14 dage, er den foreslåede affattelse blevet ændret. Bestemmelsen er ændret således, at der ikke unødigt sker en forlængelse af sagsbehandlingstiden. Og foreskriver således, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse inden 14 dage efter indgivelse af ansøgning herom, medmindre der er behov for at indhente yderligere oplysninger og dokumentation.

Når SIK's forslag ikke følges, er dette begrundet i, at det er Naalakkersuisut umiddelbare vurdering, at virksomheder ikke ansøger om ansættelse af udefrakommende arbejdskraft, hvis der var lokal arbejdskraft til rådighed. Det følger af landstingslovens § 6, stk. 1, at tilladelse til ansættelse af udefrakommende arbejdskraft meddeles, såfremt det ikke har været muligt at anvise grønlandsk arbejdskraft. Det er kommunen, der har mulighed for at anvise arbejdskraft samt værktøjer i form af jobportalen og registrering af arbejdsledige. Og det er derfor nødvendigt, at kommunerne træffer en hurtig afgørelse, både af hensyn til de arbejdsledige, men også i forhold til ansøger. Et system, hvor manglende svar betragtes som et afslag på ansøgning, vil give klageadgang til Naalakkersuisut over afslaget. Naalakkersuisut vil herefter være forpligtiget til at indhente alle relevante oplysninger i sagen fra henholdsvis kommune og ansøger for at kunne træffe en korrekt afgørelse, hvilket formodes at ville forlænge sagsbehandlingstiden ganske betragteligt, da Naalakkersuisut ikke nødvendigvis har det samme lokalkendskab som den kommunale forvaltning samt tilgang til sagsmapper. En afgørelse fra

Naalakkersuisut vil derfor som udgangspunkt alene kunne forholde sig til, hvorvidt der er begået fejl i forbindelse med sagsbehandlingen i kommunen og ikke til hvorvidt der kan anvendes grønlandsk arbejdskraft eller ej.

En konstruktion som forslået af SIK, hvor en myndighed ikke inden for en nærmere angivet frist betragtes som et afslag, vil ligeledes være i strid med en række grundlæggende forvaltningsretlige principper, herunder at et afslag skal begrundes (sagsbehandlingslovens §§ 22-23), at begrundelsen skal henvise til hvilke retsregler der er anvendt (sagsbehandlingslovens § 24, og at begrundelse skal ledsages af en klagevejledning (sagsbehandlingslovens § 25).

GE mener, at de ændringer, man har foretaget i 2015 vedrørende jobportalen, er et godt redskab til strømline sagsbehandlingen vedrørende kontakt mellem arbejdsplads og potentielle medarbejdere. GE mener ikke, at ændringsforslaget gavner hverken arbejdspladserne eller arbejdssøgende. GE anfører ligeledes, at GE ikke finder forslaget ordentligt forberedt og at det fjerner den vished, virksomhederne har behov for i forhold til at ansætte den nødvendige arbejdskraft.

GE anfører ligeledes, at erhvervslivet ikke ville tilkalde arbejdskraft udefra, såfremt den nødvendige arbejdskraft fandtes i Grønland.

GE mener ikke, at det er dokumenteret, at 14 dages fristen i loven hindrer prioritering af grønlandsk arbejdskraft. GE anfører, at der er større behov for at fremme uddannelsesindsatsen og dermed forbedre rekrutteringsgrundlaget for erhvervslivet og at forslaget i stedet skaber yderligere hindringer for erhvervslivet i forhold til, at finde arbejdskraft, der skal være med til at bære udvikling i samfundet.

GE mener, at forslaget vil sinke virksomheders muligheder for at kunne udføre deres opgaver, hvilket vil føre til ineffektivitet og højere omkostninger.

GE mener derfor, at forslaget ikke bør fremmes og at den nuværende ordning bør fortsætte.

Som angivet i høringssvaret fra GE, blev der i 2015 vedtaget lovgivning om anvendelse af jobportalen. Det er således en betingelse, at man for at kunne ansøge om udefrakommende arbejdskraft har opslået den pågældende stilling på jobportalen, der ligeledes indeholder CV fra registrerede arbejdsledige. Jobportalen sikrer således, at kommunen hurtig kan få overblik over ledige og matche arbejdsledige med til opslåede stillinger. Det er Naalakkersuisuts vurdering, at sagsbehandlingstiden kun i ganske få tilfælde bør tage længere tid end 14 dage, da det relativt hurtigt vil kunne konstateres om der skal gives afslag eller tilladelse til en ansøgning om udefrakommende arbejdskraft. Det er således vurderingen, at forslaget ikke medfører en forlængelse af sagsbehandlingstiden.

Kommuneqarfik Sermersooq finder, at forslaget giver rimelig mulighed for at færdigbehandle en sag, hvor der mangler nogle oplysninger, uden at dette fører til godkendelse af ansøgning.

KANUKOKA konstaterer, at der ikke foreligger oplysninger til belysning af, hvorvidt det ret beskedne antal afslag, der gives på ansøgninger om tilladelse til anvendelse af udefrakommende arbejdskraft, skyldes at kommunerne ikke formår at afslutte sagsbehandlingen inden 14 dage, eller om stillingerne ganske enkelt ikke har kunnet besættes med lokal arbejdskraft. Viden herom havde været en fordel, ved vurderingen af forslaget's hensigtsmæssighed.

Bedømt på det foreliggende grundlag finder KANUKOKA det væsentligt, at der både tages hensyn til erhvervslivets behov og til det overordnede hensyn til nedbringelse af arbejdsløsheden her i landet. KANUKOKA støtter derfor forslaget, men anfører, at man forventer, at loven bliver revideret, såfremt loven skulle få uventede negative konsekvenser for sagsbehandlingsprocessen i kommunerne eller for erhvervslivet.

KANUKOKA finder, at en eventuel fastsættelse af sagsbehandlingsfrister i loven bør ske på grundlag af en forsvarlig undersøgelse af den gennemsnitlige sagsbehandlingstid. KANOKOKA fremhæver på denne baggrund, at det er vigtigt at høre kommunernes konkrete kommentarer vedrørende sagsbehandlingstid.

KANOKOKA anfører, at kommunerne vil være forpligtiget til at orientere ansøger, såfremt sagen ikke er færdiggjort inden for 14 dage. KANOKOKA anfører på denne baggrund, at det forventes, at kommunerne kompenseres, såfremt forslaget medfører en øget administrativ byrde.

Ligesom med øvrig lovgivning vil denne være genstand for løbende revision såfremt den måtte vise sig at have utilsigtede negative konsekvenser.

Det er korrekt, at kommunerne af egen drift vil være forpligtiget til at orientere ansøger, såfremt sagsbehandlingstiden overskrider 14 dage. Naalakkersuisut har kun modtaget hørings svar fra Kommuneqarfik Sermersooq (KS). KS høringssvar indikerer, at man finder en sagsbehandlingstid på 14 dage tilstrækkelig i de fleste tilfælde, men at forslaget giver en mulighed for at forlænge sagsbehandlingstiden i de få tilfælde, hvor det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger.

Det er således også Naalakkersuisuts vurdering, som nævnt ovenfor, at en sagsbehandlingstid på 14 dage i langt de fleste tilfælde vil være tilstrækkelig og at kommunerne derfor ikke vil skulle bruge yderligere ressourcer på at behandle sager om udefrakommende arbejdskraft.

Departementet for Finanser og Skatter bemærker, at det kan overvejes at indføre en klageadgang for ansøgere, såfremt kommunen ikke har truffet afgørelse. Således at det undgås, at virksomheder ikke utilsigtet kommer til at stå uden arbejdskraft.

Forslaget er ikke fuldt. I stedet er bestemmelsen ændret, således at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse inden 14 dage efter modtagelse af ansøgning, med mindre der er behov for at indhente yderligere oplysninger.

Som nævnt ovenfor er det Kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for arbejdsformidling samt

for meddelelse af tilladelse til ansættelse af udefrakommende arbejdskraft. Kommunerne registrerer således ledige i kommunen og ledige skal lægge deres cv på jobportalen. Det er således kommunerne, der har overblikket over registrerede ledige og har muligheden for ganske hurtigt at sammenligne deres oplysninger om registrerede ledige med de kvalifikationer som ansøger ønsker.

Naalakkersuisut har ikke adgang til de samme oplysninger som kommunerne. Og vil derfor ikke kunne træffe en realitetsafgørelse med samme hastighed som kommunerne, når der ikke indledningsvist er truffet en afgørelse.

En konstruktion som den foreslåede vil derfor formodes at forlænge sagsbehandlingstiden ganske betragteligt, da Naalakkersuisut, som udgangspunkt ikke har andre muligheder end at sende sagen retur til kommunalbestyrelsen med henblik på at træffe en afgørelse. En klageadgang over en manglende afgørelse vil ligesom i tilfældet med forslaget fra SIK være forvaltningsretligt betænkeligt.

Det bemærkes i øvrigt, at Naalakkersuisut har en tilsynsforpligtigelse i forhold til kommunalbestyrelsernes overholdelse af lovgivning i medfør af inatsisartutlov om den kommunale styrelse. Såfremt kommunalbestyrelsen ikke overholder den foreslåede bestemmelse kan Naalakkersuisut påtale dette og efter omstændighederne indbringe sagen for Tilsynsrådet.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen angiver, at der skal træffes afgørelse om anvendelse af udefrakommende arbejdskraft inden 14 dage efter modtagelse af ansøgning herom. Dette medfører en forpligtelse for kommunalstyrelsen til at sikre at ansøgninger behandles med den fornødne hurtighed og kun rent undtagelsesvist har en sagsbehandlingstid udover 14 dage. Sagsbehandlingstiden kan dog forlænges, hvis der er behov for yderligere oplysninger eller dokumentation, herunder hvorvidt stillingen har været opslået på jobportalen, om der har været ansøgere til stillingen eller præcisering af kvalifikationskrav.

Bestemmelsen er underlagt reglerne i inatsisartutlov om den kommunale styrelse.

Til § 2

Det foreslås, at inatsisartutloven træder i kraft 1. januar 2018.